

Sygn. akt I C 926/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Kuryło – Maciejewska

Protokolant: Joanna Antoniszyn

po rozpoznaniu w dniu 01 marca 2018 roku w Dzierżoniowie

sprawy z powództwa **R. G. (1)**

przeciwko (...) **SA z siedzibą w W.**

o odszkodowanie w kwocie 47 736 zł

I/ zasądza od strony pozwanej (...) **SA z siedzibą w W.** na rzecz powódki **R. G. (1)** kwotę **47.736 zł** (czterdzieści siedem tysięcy siedemset trzydzieści sześć złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 marca 2017 roku do dnia zapłaty;

II/ zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę **6 004 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IC 926/17

UZASADNIENIE

Powódka R. G. (2) wniosła o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 47.736 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 23 marca 2017r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powódki wskazał, że zawarła ona ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia autocasco dla klienta indywidualnego posiadającego małą flotę, potwierdzoną polisą numer (...), dotyczącą pojazdu M. (...) numer rejestracyjny: (...). Wartość pojazdu z dnia zawarcia umowy została określona na kwotę 168.236 zł. Polisa obejmowała wariant ubezpieczenia (...) „Wartość 100%” oraz (...) „ochrona sumy ubezpieczenia”. W okresie od dnia 01 grudnia 2016r. do 02 grudnia 2016 roku, po pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń, nieustalony sprawca zabrał w celu przywłaszczenia objęty umową ubezpieczenia przez stronę pozwaną pojazd marki M. (...), numer rejestracyjny: (...) 67, o numerze nadwozia VIN (...), rok produkcji 2012. W sprawie kradzieży z włamaniem opisanego pojazdu Komisariat Policji w B. prowadził dochodzenie pod sygn.RSD 591/16, które zostało umorzone postanowieniem z dnia 06 lutego 2017 roku z powodu niewykrycia sprawcy przestępstwa.

Powódka zgłosiła szkodę z tytułu kradzieży stronie pozwanej, jako ubezpieczycielowi autocasco. Szkodę zarejestrowana została po numerem: (...). Strona pozwana wyceniła wartość szkody z tytułu ubezpieczenia autocasco w związku z kradzieżą pozostającego własnością powódki pojazdu na kwotę 120.500 zł. Powódka zakwestionowała proponowaną przez stronę pozwaną wysokość odszkodowania, argumentując, iż powinna ona odpowiadać kwocie stanowiącej równowartość sumy ubezpieczenia wskazanej w polisie. W odpowiedzi na zastrzeżenia powódki, strona pozwana podniosła, iż wartość pojazdu ustalona jest na podstawie aktualnych na dzień ustalenia tej wartości notowań rynkowych cen pojazdu. Uwzględniając powyższe dokonała wyceny pojazdu powódki na dzień zawarcia

umowy ubezpieczenia, przy której uwzględniono wyposażenie standardowe i dodatkowe auta, a nadto zastosowano korektę obniżającą jego wartość za import prywatny, albowiem wiąże się to z niską wiarygodnością dokumentów pochodzenia pojazdu oraz nieznanego okresu eksploatacji i przebiegu. Dodatkowo zastosowano korektę ujemną w wysokości 30% za pojazd powypadkowy. Strona pozwana nadmieniła, iż przy wyliczeniu wartości pojazdu na potrzeby ustalenia odszkodowania nie przyjęto korekty z tytułu szkody poza granicami Polski, a fakt ten ma wpływ na wartość pojazdu, powodując w konsekwencji, iż przy zawarciu umowy ubezpieczenia wartość pojazdu ustalona została na kwotę nieodpowiadającą jego rzeczywistej wartości rynkowej, a kwota w ten sposób wyliczona nie może stanowić aktualnie podstawy do przyjęcia wartości pojazdu dla celów realizacji umowy, albowiem podwyższa rzeczywistą wartość pojazdu.

Pełnomocnik powódki podniósł, iż zgodnie z par. 9 OWU za zapłatą dodatkowej składki ubezpieczeniowej umowa AC może zostać zawarta z zastosowaniem stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia oraz bez pomniejszania sumy ubezpieczenia o wypłacone odszkodowanie. Wybrany przez powódkę wariant umowy ubezpieczenia ((...) Wartość 100%”) uprawniają do otrzymania w ramach ubezpieczenia (...), w przypadku szkody polegającej na utracie pojazdu w skutek zajścia wypadku ubezpieczeniowego, stałej wartości pojazdu w całej umowie ubezpieczenia, a wartość ta kwotowo określona pozostaje w polisie. Zagwarantowana w polisie wartość pojazdu, a odpowiadająca sumie ubezpieczenia pozostaje wobec strony pozwanej wiążąca, a odmienne zapatrywanie strony pozwanej stoi w sprzeczności z zasadą pewności stosunków zobowiązaniowych. Ubezpieczenie autocasco jest ubezpieczeniem dobrowolnym. Warunki tego ubezpieczenia określa ubezpieczyciel w tzw. Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia A., stanowiących następnie element umowy. Do tego rodzaju umów nie znajdują zastosowania ogólne przepisy kodeksu cywilnego dotyczące obowiązku naprawienia szkody, o ile umowa zawiera odmienne w tym zakresie postanowienia, które nie pozostają w sprzeczności z naturą stosunku oraz przepisami powszechnie obowiązującego prawa.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł opłaty od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pełnomocnik strony pozwanej podniosła, że zasady ustalenia i wypłaty odszkodowania określały ogólne warunki ubezpieczenia będące integralną częścią umowy. Suma ubezpieczenia określona w polisie stanowi jedynie górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela a nie wysokość odszkodowania. Suma ta może być zgodnie z wolą ubezpieczającego obniżana albo podwyższana w stosunku do wysokości ubezpieczonego mienia. Zgodnie z OWU AC, w razie kradzieży pojazdu (...) określa odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu dokonania kradzieży, z uwzględnieniem umowy AC. Błędnie określona w umowie wartość pojazdu i suma ubezpieczenia nie uprawnia powódki do żądania kwot przekraczających faktycznie doznaną przez nią szkodę. Klauzula (...) Wartość 100%”, dotycząca stałej wartości pojazdu oraz niepomniejszania sumy ubezpieczenia, nie dotyczy wyłączenia zasady, że odszkodowanie ustalane jest w oparciu o aktualną, rzeczywistą wartość pojazdu w dniu zawarcia umowy, a dotyczy jedynie wyłączenia ryzyka naturalnego spadku ceny pojazdu po zawarciu umowy ubezpieczenia. Fakt, że przy zawarciu umowy ubezpieczenia wartość pojazdu została ustalona na kwotę nieodpowiadającą jego rzeczywistej wartości rynkowej nie może stanowić podstawy do przyjęcia dla celów realizacji umowy. Pozwana stoi na stanowisku, że nie można się umówić na wartość rynkową, gdyż jest ona wartością obiektywną. W związku z tym zawyżenie wartości pojazdu w dniu zawarcia umowy należy uznać za ustalenie błędne, za które ubezpieczyciel nie powinien ponosić ujemnych konsekwencji, i z tego powodu ma prawo to błędne ustalenie skorygować w procesie likwidacji szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 lipca 2016 r. między powódką R. G. (1) a stroną pozwaną (...) S.A. w W. została zawarta umowa ubezpieczenia komunikacyjnego autocasco Polisa (...) Komunikacyjnych nr (...), dotycząca pojazdu marki M. (...), numer rejestracyjny: (...) 67, o numerze nadwozia VIN (...), rok produkcji 2012. W umowie tej strony określiły wartość pojazdu na kwotę 168.236 zł. Polisa obejmowała wariant ubezpieczenia (...) Wartość 100%” oraz (...) ochrona sumy ubezpieczenia”. Umowa została zawarta na okres ubezpieczenia od dnia 15 lipca 2016r. do dnia 14 lipca 2017r. W związku z ustaleniami co do stałej wartości pojazdu i nie pomniejszania sumy ubezpieczenia, powódka zapłaciła

stronie pozwanej należną składkę w podwyższonej wysokości (łącznie w kwocie 8.342 zł), i została poinformowana przez agenta ubezpieczeniowego przy zawarciu umowy, że wartość pojazdu przez rok czasu nie ulegnie zmianie. Zawierający z powódką umowę agent ubezpieczeniowy nie dopytywał, czy jej pojazd jest powypadkowym.

Dowód:

1. kserokopia Polisy (...) Komunikacyjnych nr (...) - k.25 -26;
2. zeznania świadka R. G. (3) –k.77;
3. wydruki ze strony internetowej strony pozwanej dotyczące znaczenia klauzuli (...) Wartość 100% - k.69-71

Zgodnie z par. 9 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia ustalonych uchwałą Zarządu (...) Spółki Akcyjnej nr (...) z dnia 28 września 2015 r. ze zmianami ustalonymi uchwałą Zarządu (...) Spółki Akcyjnej nr (...) z dnia 17 grudnia 2015 r. za zapłatą dodatkowej składki ubezpieczeniowej umowa AC może zostać zawarta z zastosowaniem opcji (...) Wartość 100 % , tj. stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia oraz bez pomniejszania sumy ubezpieczenia o wypłacone odszkodowanie.

Dowód:

1. kserokopia Ogólnych Warunków (...) ustalonych uchwałą Zarządu (...) Spółki Akcyjnej nr (...) z dnia 28 września 2015 r. ze zmianami ustalonymi uchwałą Zarządu (...) Spółki Akcyjnej nr (...) z dnia 17 grudnia 2015 r. – k.9- 24

W okresie od dnia 01 grudnia 2016r. do 02 grudnia 2016 roku, po pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczeń, nieustalony sprawca zabrał w celu przywłaszczenia objęty umową ubezpieczenia przez stronę pozwaną pojazd marki M. (...), numer rejestracyjny: (...) 67, o numerze nadwozia VIN (...), rok produkcji 2012. W sprawie kradzieży z włamaniem opisanego pojazdu Komisariat Policji w B. prowadził dochodzenie pod sygn.RSD 591/16, które zostało umorzone postanowieniem z dnia 06 lutego 2017 roku z powodu niewykrycia sprawcy przestępstwa.

Dowód:

1. kserokopia postanowienia o umorzeniu dochodzenia z dnia 06.02.2017 r. w sprawie sygn. RSD 591/16 – k.27

Powódka dokonała zgłoszenia stronie pozwanej w dniu 03 grudnia 2016 roku przedmiotowej kradzieży i wniosła o wypłatę należnego odszkodowania. Szkoda zarejestrowana została po numerem: (...). Strona pozwana wyceniła wartość szkody z tytułu ubezpieczenia autucasco w związku z kradzieżą pozostającego własnością powódki pojazdu na kwotę 120.500 zł i decyzją z dnia 23 marca 2017 roku przyznała powódce odszkodowanie w takiej wysokości. Powódka zakwestionowała proponowaną przez stronę pozwaną wysokość odszkodowania, argumentując, iż powinna ona odpowiadać kwocie stanowiącej równowartość sumy ubezpieczenia wskazanej w polisie. W odpowiedzi na zastrzeżenia powódki, strona pozwana podniosła, iż wartość pojazdu ustalona jest na podstawie aktualnych na dzień ustalenia tej wartości notowań rynkowych cen pojazdu. Uwzględniając powyższe dokonała wyceny pojazdu powódki na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia, przy której uwzględniono wyposażenie standardowe i dodatkowe auta, a nadto zastosowano korektę obniżającą jego wartość za import prywatny, albowiem wiąże się to z niską wiarygodnością dokumentów pochodzenia pojazdu oraz nieznanego okresu eksploatacji i przebiegu. Dodatkowo zastosowano korektę ujemną w wysokości 30% za pojazd powypadkowy. Strona pozwana nadmieniła, iż przy wyliczeniu wartości pojazdu na potrzeby ustalenia sumy ubezpieczenia w momencie zawarcia AC nie przyjęto korekty z tytułu szkody poza granicami Polski, a fakt ten ma wpływ na wartość pojazdu, powodując w konsekwencji, iż przy zawarciu umowy ubezpieczenia wartość pojazdu ustalona została na kwotę nieodpowiadającą jego rzeczywistej wartości rynkowej, a kwota w ten sposób wyliczona nie może stanowić aktualnie podstawy do przyjęcia wartości pojazdu dla celów realizacji umowy, albowiem podwyższa rzeczywistą wartość pojazdu.

Dowód:

1. dokumenty zawarte w aktach szkodowych strony pozwanej.

W piśmie z dnia 30 marca 2017 roku pełnomocnik powódki wezwał pozwaną do dobrowolnego spełnienia świadczenia.

Dowód:

1. kserokopia pisma pełnomocnika powódki skierowanego do pozwanej z dnia 30.03.2017 r. – k.32.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Powódka R. G. (2) wniosła o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 47.736 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 23 marca 2017r. stanowiącą różnicę pomiędzy kwotą należnego jej zdaniem odszkodowania a kwotą wypłaconą przez stronę pozwaną w oparciu o łączącą strony umowę ubezpieczenia autocasco dla klienta indywidualnego posiadającego małą flotę, potwierdzoną polisą numer (...), dotyczącą pojazdu M. (...) numer rejestracyjny: (...), w której wartość pojazdu z dnia zawarcia umowy została określona na kwotę 168.236 zł. Polisa obejmowała wariant ubezpieczenia (...) Wartość 100%” oraz (...) ochrona sumy ubezpieczenia”.

Zgodnie z art.805§1 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.Zgodnie z §2 pkt 1 w/w przepisu prawa, świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Okolicznością bezsporną między stronami w przedmiotowej sprawie był fakt, że strona pozwana na podstawie przedmiotowej umowy autocasco potwierdzonej polisą objęła ochroną ubezpieczeniową samochód powódki w okresie ubezpieczenia od dnia 15 lipca 2016r. do dnia 14 lipca 2017r., zobowiązując się między innymi do wypłaty odszkodowania, w razie kradzieży tego pojazdu w tym czasie, a powódka opłaciła z tego tytułu stronie pozwanej należną składkę. Nadto, jak wynika to z treści wymienionej polisy, przy zawarciu powyższej umowy ubezpieczenia, strony określiły stałą wartość pojazdu na kwotę 168.236 zł oraz postanowiły o nie pomniejszaniu sumy ubezpieczenia przez cały okres ubezpieczenia i z tego tytułu powódka uiściła na rzecz strony pozwanej dodatkową składkę, zgodnie z §9 ogólnych warunków ubezpieczenia strony pozwanej. Przy zawarciu umowy, agent ubezpieczeniowy zapewnił powódkę, że podwyższona składka łączy się z obowiązkiem strony pozwanej uwzględnienia przez okres obowiązywania umowy niezmienionej stałej wartości pojazdu. Okoliczność powyższa wynika z niekwestionowanych przez strony dokumentów ubezpieczeniowych oraz zeznań świadka R. G. (3), a nadto z przedłożonych przez pełnomocnika powódki informacji ze strony internetowej pozwanej o znaczeniu klauzuli (...) Wartość 100%”. Strona pozwana informuje tam potencjalnych klientów, że przy wykupieniu tej opcji, gwarantuje otrzymanie odszkodowania równego wartości auta z dnia zawarcia umowy i to niezależnie od spadku jego wartości rynkowej.

W tak ustalonym stanie faktycznym, w ocenie Sądu nietrafne i nie znajdujące potwierdzenia w przeprowadzonych w sprawie dowodach są twierdzenia strony pozwanej, iż powódce przysługuje odszkodowanie z tytułu kradzieży auta od wartości ponownie ustalonej w postępowaniu likwidacyjnym, uwzględniającej wyposażenie standardowe i dodatkowe auta na dzień zawarcia umowy, przy zastosowaniu korekty obniżającej jego wartość za import prywatny (albowiem wiąże się to z niską wiarygodnością dokumentów pochodzenia pojazdu oraz nieznanego okresu eksploatacji i przebiegu) oraz dodatkowej korekty ujemnej w wysokości 30% za pojazd powypadkowy.

Zgodnie z Ogólnymi Warunkami Ubezpieczenia ustalonymi uchwałą Zarządu (...) Spółki Akcyjnej nr (...) z dnia 28 września 2015 r. ze zmianami ustalonymi uchwałą Zarządu (...) Spółki Akcyjnej nr (...) z dnia 17 grudnia 2015 r.(par. 16) odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wartości rynkowej pojazdu z dnia dokonania kradzieży, z uwzględnieniem warunków umowy AC, należne jest poszkodowanemu, który opłacił stawkę w wysokości podstawowej. Natomiast powódka opłaciła dodatkową składkę zgodnie z §9OWU, aby zapewnić sobie wypłatę

odszkodowania na wypadek kradzieży auta w pełnej wysokości, a więc w wysokości sumy ubezpieczenia określonej w umowie.

Ubezpieczenie autocasco jest ubezpieczeniem dobrowolnym. Warunki tego ubezpieczenia określa ubezpieczyciel w tzw. Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia A., stanowiących następnie element umowy. Do tego rodzaju umów nie znajdują zastosowania ogólne przepisy kodeksu cywilnego dotyczące obowiązku naprawienia szkody, o ile umowa zawiera odmienne w tym zakresie postanowienia, które nie pozostają w sprzeczności z naturą stosunku oraz przepisami powszechnie obowiązującego prawa.

Zgodnie z art. 384§1 kc, ustalony przez jedną ze stron wzorzec umowy, w szczególności ogólne warunki umów, wzór umowy, regulamin, wiąże drugą stronę, jeżeli został jej doręczony przed zawarciem umowy.

Integralną część umowy ubezpieczenia autocasco zawartej między stronami, stanowiły ogólne warunki ubezpieczenia strony pozwanej, w których określono definicję wartości pojazdu, nie wskazano natomiast definicji stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia określonej w §9. Ogólne warunki ubezpieczenia zawierały także w §16 sposób określenia odszkodowania w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu dokonania kradzieży, natomiast nie zawierały w żadnym zakresie sposobu określenia odszkodowania w przypadku ustalonej stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia.

Dlatego też, w ocenie Sądu, ogólne warunki ubezpieczenia strony pozwanej w zakresie, w jakim definiowały wartość pojazdu oraz sposób ustalenia wysokości odszkodowania nie mają zastosowania do umowy ubezpieczenia pojazdu zawartej z powódką, gdyż dotyczą jedynie umów co do których ubezpieczający zapłacił składkę podstawową, a nie dodatkową tak jak powódka. Sposób ustalenia wysokości odszkodowania należnego powódce od strony pozwanej z tytułu kradzieży auta nie został więc zdefiniowany i określony we wzorcu umowy, jakim były ogólne warunki ubezpieczenia strony pozwanej, a które to warunki w powyższym zakresie w ocenie Sądu miały zastosowanie do umów ubezpieczenia autocasco zawartych bez opłacenia składki dodatkowej.

Wobec powyższego, w umowie ubezpieczenia zawartej z powódką, ustalenia stron co do wysokości należnego powódce odszkodowania zostały ustalone indywidualnie dla pojazdu powódki przy zawarciu umowy, bez zastosowania w tym zakresie ogólnych warunków ubezpieczenia.

Z niekwestionowanych zeznań świadka R. G. (3) wynika, iż przy zawarciu umowy ubezpieczenia z powódką dokonał ustnie wykładni zapisu z §9 ust.1 pkt 1 OWU oraz zapisu umowy w tym samym zakresie, informując powódkę, że podwyższona składka łączy się z obowiązkiem strony pozwanej uwzględnienia przez okres obowiązywania umowy niezmienionej stałej wartości pojazdu określonej w umowie. Bez wątplenia taka wykładnia omawianej klauzuli (...) „Wartość 100 %” wynika też z informacji ze strony internetowej pozwanej, gdzie informuje potencjalnych klientów, że przy wykupieniu tej opcji, gwarantuje otrzymanie odszkodowania równego wartości auta z dnia zawarcia umowy i to niezależnie od spadku jego wartości rynkowej. Świadek wskazał również, iż przy zawieraniu umowy AC nie uzyskuje od klienta informacji czy ubezpieczany pojazd jest autem powypadkowym, a wartość tego pojazdu ustalana jest w oparciu oddane podawane przez ubezpieczającego oraz oględziny samochodu.

Sąd podziela zaprezentowane na rozprawie w dniu 31 października 2017 roku stanowisko pełnomocnika powódki, iż skoro strona pozwana nie złożyła oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego przy zawieraniu umowy z powódką w przedmiocie ustalenia wysokości stałej wartości pojazdu powódki, w chwili obecnej nie może powoływać się na to, iż przy wyliczeniu wartości pojazdu na potrzeby ustalenia sumy ubezpieczenia w momencie zawarcia AC nie przyjęto korekty z tytułu szkody poza granicami Polski, a fakt ten ma wpływ na wartość pojazdu, powodując w konsekwencji, iż przy zawarciu umowy ubezpieczenia wartość pojazdu ustalona została na kwotę nie odpowiadającą jego rzeczywistej wartości rynkowej, a kwota w ten sposób wyliczona nie może stanowić aktualnie podstawy do przyjęcia wartości pojazdu dla celów realizacji umowy, albowiem podwyższa rzeczywistą wartość pojazdu.

Konsekwencją powyższego było oddalenie wniosku strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu motoryzacji i techniki samochodowej na okoliczność ustalenia rzeczywistej szkody w pojeździe powódki, jako nie mającego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Rozważając przedstawione okoliczności i uznając zasadność stanowiska powódki, Sąd zasądził na jej rzecz dochodzoną kwotę 47.736 zł, stanowiącą różnicę pomiędzy wartością pojazdu określoną w łączącej strony umowie na kwotę 168.236 zł, a wypłaconą jej w postępowaniu likwidacyjnym kwotą 120.500 zł, o czym orzeczono w punkcie I wyroku.

Powódka wystąpiła dodatkowo z żądaniem zasądzenia na jej rzecz odsetek ustawowych od zasądzonej kwoty odszkodowania od dnia 23 marca 2017 roku do dnia zapłaty. Podstawę prawną do sformułowania takiego żądania stanowią przepisy art. 481 k.c. Z przepisu § 1 tegoż artykułu wynika bowiem, iż jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Odsetki za opóźnienie należą się przeto zarówno bez względu na szkodę poniesioną przez wierzyciela, jak i zawinięcie okoliczności opóźnienia przez dłużnika (por. wyrok SN z dnia 13 października 1994 roku, I CRN 121/94, OSNC 1995, nr 1, poz. 21). Należy przy tym wskazać, iż w świetle przepisów ustawy dłużnik opóźnia się z wykonaniem zobowiązania, gdy nie spełnia świadczenia w terminie oznaczonym w sposób dostateczny lub wynikający z właściwości zobowiązania. Aby dokładnie wyjaśnić wskazaną kwestię konieczne jest odwołanie się do pojęcia wymagalności. Roszczenie o spełnienie świadczenia jest wymagalne wówczas, gdy wierzyciel jest uprawniony do żądania spełnienia świadczenia. Dopóki roszczenie jest niewymagalne, nie zachodzi także opóźnienie, gdyż dłużnik nie jest zobowiązany do świadczenia. O dacie wymagalności decyduje natomiast treść stosunku obligacyjnego łączącego strony. W przypadku zobowiązań terminowych, jeśli dłużnik nie realizuje w terminie swych obowiązków wynikających z treści zobowiązania, opóźnia się ze spełnieniem świadczenia. W takim przypadku data wymagalności roszczenia stanowi jednocześnie datę, od której dłużnik opóźnia się ze świadczeniem. Z mocy przepisu art. 481 k.c. uzasadnia to roszczenie o odsetki. W przypadku z kolei zobowiązań bezterminowych opóźnienie nastąpi dopiero w przypadku niedostosowania się do wezwania wierzyciela żądającego spełnienia świadczenia, chyba że obowiązek jego spełnienia wynika z właściwości zobowiązania (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21 listopada 1995 roku, I ACr 592/95, OSA 1996, nr 10, poz. 48). Na koniec należy wskazać, iż na mocy przepisu art. 481 § 2 zd. 1 k.c. w sytuacji, gdy stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe, a od 01 stycznia 2016 roku odsetki ustawowe za opóźnienie.

Zgodnie z przepisem art. 817§1 kc ubezpieczyciel wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni, licząc od dnia zawiadomienia o wypadku ubezpieczeniowym. Skoro powódka zgłosiła szkodę w dniu 03 grudnia 2016 r., zaś w dniu 06 lutego 2017 roku umorzono postępowanie karne, bez wątpienia może się ona domagać odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia od daty określonej w pozwie, tj. od dnia 23 marca 2017 r.

Na mocy przepisu art. 98§1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Zgodnie z przepisem art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

W świetle wskazanego przepisu do kosztów procesu poniesionych przez powódkę należało zaliczyć: wynagrodzenie adwokata w kwocie 3.600 zł oraz żadaną opłatę skarbową od odpisu pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, co daje łącznie kwotę 3.717 zł, a także uiszczoną przez powódkę opłatę sądową w kwocie 2.387 zł. Zatem strona pozwana, która przegrała sprawę w 100% jest zobowiązana do zwrotu na rzecz powódki kwoty 6.004 zł, o czym orzeczono w punkcie II wyroku.